ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 11ης Ιουνίου 2020*

«Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 – Ανακοπή – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′ – Κίνδυνος συγχύσεως – Εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων – Εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος»

Στην υπόθεση C-115/19 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 14 Φεβρουαρίου 2019,

China Construction Bank Corp., με έδρα το Πεκίνο (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τις A. Carboni και J. Gibbs, solicitors,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

το **Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**, εκπροσωπούμενο από τους J. Ivanauskas και D. Botis,

καθού πρωτοδίκως,

το **Groupement des cartes bancaires**, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενο από την C. Herissay-Ducamp, avocate,

παρεμβαίνον πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Jarukaitis, πρόεδρο τμήματος, M. Ilešič (εισηγητή) και K. Λυκούργο, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Hogan

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

1 Με την αίτησή της, η China Construction Bank Corp. (στο εξής: CCB) ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Δεκεμβρίου 2018, China Construction Bank κατά EUIPO – Groupement des cartes bancaires (CCB) (T-665/17, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2018:879), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 14ης Ιουνίου 2017 (υπόθεση R 2265/2016-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του Groupement des cartes bancaires και της CCB (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της [Ευρωπαϊκής Ένωσης] (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2424 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 341, σ. 21), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 23 Μαρτίου 2016. Εν συνεχεία, ο κανονισμός αυτός καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε, από 1ης Οκτωβρίου 2017, από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1). Εντούτοις, λαμβανομένου υπόψη του χρόνου των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς, η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των ουσιαστικών διατάξεων του κανονισμού 207/2009.

3 Το άρθρο 8 του κανονισμού 207/2009 όριζε τα εξής:

«1. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση:

[…]

β) εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα· ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.

[…]

5. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος […], το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου [σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης], το σήμα αυτό χαίρει φήμης στην [Ευρωπαϊκή Ένωση] και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η δε χρησιμοποίηση, χωρίς νόμιμη αιτία του αιτούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.»

Το ιστορικό της διαφοράς και η επίδικη απόφαση

4 Στις 14 Οκτωβρίου 2014 η CCB ζήτησε από το EUIPO να καταχωρίσει το ακόλουθο σημείο ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

5 Οι υπηρεσίες που αφορούσε η αιτηθείσα καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 36, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί (στο εξής: Διακανονισμός της Νίκαιας), και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Τραπεζικές υπηρεσίες· εκτιμήσεις χρηματοοικονομικές [ασφάλειες, τράπεζες, ακίνητα]· υπηρεσίες χρηματοδότησης· υπηρεσίες πιστωτικών και χρεωστικών καρτών· κατάθεση αξιογράφων· εκτίμηση αντικών· μεσιτεία· υπηρεσίες εγγυήσεων· καταπιστευτικές υπηρεσίες».

6 Στις 7 Μαΐου 2015 το Groupement des cartes bancaires άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος για το σύνολο των υπηρεσιών που αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη. Η ανακοπή αυτή στηριζόταν σε προγενέστερα δικαιώματα, μεταξύ των οποίων το ακόλουθο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο είχε καταχωρισθεί στις 12 Νοεμβρίου 1999:

7 Το σήμα αυτό έχει καταχωρισθεί, μεταξύ άλλων, για τις ακόλουθες υπηρεσίες, οι οποίες εμπίπτουν στην κλάση 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας: «Ασφάλειες και χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, και συγκεκριμένα: ασφάλειες, γραφεία συναλλάγματος· έκδοση ταξιδιωτικών επιταγών και πιστωτικών επιστολών· χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, νομισματικές υποθέσεις, τραπεζικές υποθέσεις· […] διαχείριση τραπεζικών και νομισματικών ροών με ηλεκτρονικά μέσα· […] έκδοση και υπηρεσίες προπληρωμένων καρτών, καρτών πληρωμής, πιστωτικών καρτών, καρτών ανάληψης […] υπηρεσίες ηλεκτρονικών πληρωμών […] υπηρεσίες χρηματοπιστωτικών συναλλαγών προοριζόμενων για κατόχους καρτών μέσω αυτόματων ταμειολογιστικών μηχανών (ATM)· υπηρεσίες αναγνώρισης και εξακρίβωσης της ταυτότητας […]· υπηρεσίες παροχής χρηματοπιστωτικών πληροφοριών μέσω κάθε τηλεπικοινωνιακού μέσου».

8 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκαν οι λόγοι που προβλέπονται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, και στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

9 Στις 4 Οκτωβρίου 2016 το τμήμα ανακοπών του EUIPO δέχθηκε την ανακοπή με το σκεπτικό ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009. Δεν εξέτασε τον λόγο που αντλείται από το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού.

10 Η CCB άσκησε προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την επίδικη απόφαση.

11 Με την απόφαση αυτή, το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείται εν μέρει από επαγγελματίες και εν μέρει από τελικούς καταναλωτές ή από το ευρύ κοινό, των οποίων το επίπεδο προσοχής είναι υψηλό.

12 Όσον αφορά την κρίσιμη εδαφική περιοχή για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, το τμήμα προσφυγών εξέθεσε ότι αυτή εκτείνεται στο σύνολο της Ένωσης, υπενθυμίζοντας συγχρόνως ότι η διαπίστωση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως σε τμήμα της Ένωσης αρκεί για την άρνηση καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος.

13 Εν συνεχεία, έκρινε ότι, λόγω της χρήσεως του προγενέστερου σήματος, το ενδιαφερόμενο γαλλικό κοινό αναγνωρίζει το σήμα αυτό ως αναφερόμενο στις κάρτες «CB». Με την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Αυγούστου 2014 στην υπόθεση R 944/2013-4, σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του Groupement des cartes bancaires και της CCB σχετικά με το λεκτικό σημείο CCB του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είχε ήδη αποδειχθεί ότι το λεκτικό σήμα CB χαίρει φήμης στη Γαλλία για υπηρεσίες της κλάσεως 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας. Τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε το Groupement des cartes bancaires στην υπό κρίση υπόθεση επιβεβαιώνουν τη διατήρηση της φήμης αυτής.

14 Όσον αφορά τη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων, το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO, λαμβάνοντας υπόψη τη φήμη του προγενέστερου σήματος στη Γαλλία, έκρινε ότι το σήμα αυτό, παρά τον έντονα σχηματοποιημένο χαρακτήρα του, γίνεται αντιληπτό ως η ομάδα γραμμάτων «CB». Όσον αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, το εικονιστικό στοιχείο του σήματος αυτού είναι απλώς παρεπόμενο του κυρίαρχου στοιχείου το οποίο αποτελείται από την ομάδα γραμμάτων «CCB».

15 Κατά συνέπεια, υφίσταται ορισμένου βαθμού οπτική ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων. Επιπλέον, τα σημεία αυτά είναι, από φωνητικής απόψεως, παρόμοια σε βαθμό ανώτερο του μέσου όρου. Αντιθέτως, από εννοιολογικής απόψεως, δεν είναι δυνατή η σύγκριση.

16 Το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO έκρινε ότι, λαμβανομένης υπόψη της ταυτότητας των υπηρεσιών τις οποίες προσδιορίζουν τα αντιπαρατιθέμενα σημεία, της ομοιότητας των σημείων αυτών και της φήμης του προγενέστερου σήματος στη Γαλλία, οι διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων και ο υψηλότερος του μέσου όρου βαθμός προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού δεν αρκούν για να αποκλειστεί ο κίνδυνος συγχύσεως.

17 Προσέθεσε ότι το γεγονός ότι ορισμένες υπηρεσίες της CCB, τις οποίες προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεν χρησιμοποιούνται τακτικά από τους καταναλωτές αυξάνει το ενδεχόμενο οι εν λόγω καταναλωτές, ακόμη και εκείνοι που επιδεικνύουν υψηλό βαθμό προσοχής, να παραπλανηθούν από μια αβέβαιη ανάμνηση του σχήματος των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

18 Για όλους αυτούς τους λόγους, το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO έκρινε ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως στη Γαλλία και ότι, κατά συνέπεια, το τμήμα ανακοπών του EUIPO ορθώς αποφάσισε να δεχθεί την ανακοπή.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

19 Στις 27 Σεπτεμβρίου 2017 η CCB άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

20 Προέβαλε, μεταξύ άλλων, λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 207/2009. Με τον λόγο αυτόν, η CCB έβαλλε κατά της εκ μέρους του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, της εκτιμήσεώς του σχετικά με την ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων και της σφαιρικής εκτιμήσεώς του σχετικά με την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

21 Όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, η CCB προσήψε, μεταξύ άλλων, στο πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO ότι δεν προσδιόρισε προσηκόντως τις υπηρεσίες ως προς τις οποίες έκρινε ότι το σήμα αυτό έχαιρε φήμης. Κατά την CCB, από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε το Groupement des cartes bancaires δεν μπορούσε να αποδειχθεί η φήμη του εν λόγω σήματος για το σύνολο των υπηρεσιών που καλύπτονται από αυτό.

22 Όσον αφορά την εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων, η CCB υποστήριξε, ειδικότερα, ότι το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO κακώς έλαβε υπόψη, κατά την εκτίμηση αυτή, τη φήμη του προγενέστερου σήματος. Στην επίδικη απόφαση, το σήμα αυτό αναλύθηκε ως εάν επρόκειτο για λεκτικό σήμα. Ομοίως, το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση ως σήματος αναλύθηκε με βάση το λεκτικό του στοιχείο χωρίς να ληφθεί υπόψη το εικονιστικό του στοιχείο.

23 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ως αβάσιμη.

Τα αιτήματα των διαδίκων στην αναιρετική διαδικασία

24 Η CCB ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

– να αποφανθεί επί της υποθέσεως ή, επικουρικώς, να την αναπέμψει στο Γενικό Δικαστήριο, και

– να καταδικάσει το EUIPO και κάθε παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η CCB στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας και στο πλαίσιο της πρωτόδικης διαδικασίας.

25 Το EUIPO ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και

– να καταδικάσει τη CCB στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

26 Η CCB προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως.

27 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως και ότι, ως εκ τούτου, παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

28 Ο λόγος αυτός έχει τέσσερα σκέλη.

29 Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λαμβάνοντας υπόψη, κατά το στάδιο της εξετάσεώς του που συνίσταται στην εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων, τη φήμη του προγενέστερου σήματος, και λαμβάνοντας εκ νέου υπόψη τη φήμη αυτή κατά τη σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Ως εκ τούτου, συνεκτίμησε δύο φορές τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος.

30 Η CCB υπογραμμίζει ότι η εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων συνιστά αυτοτελή ανάλυση. Μόνον στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως ασκεί επιρροή ο βαθμός διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, όπως ο βαθμός ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων και ο βαθμός ομοιότητας των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών.

31 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε την εικονιστική φύση των αντιπαρατιθέμενων σημείων. Εξέτασε τα σημεία αυτά ως εάν επρόκειτο για λεκτικά σημεία, αγνοώντας ως εκ τούτου τη νομολογία επί του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, κατά την οποία η εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων πρέπει να στηρίζεται στην εντύπωση που δημιουργούν τα σημεία αυτά στο σύνολό τους, πράγμα που προφανώς περιλαμβάνει τα εικονιστικά στοιχεία τους.

32 Επιπλέον, παραλείποντας να λάβει υπόψη τον εικονιστικό χαρακτήρα των αντιπαρατιθέμενων σημείων, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη στάθμιση της οπτικής και της φωνητικής συγκρίσεως των σημείων αυτών. Εφόσον τα επίμαχα σημεία περιλαμβάνουν τον λογότυπο των αντιστοίχων επιχειρήσεων και εφόσον ένας λογότυπος σχεδιάζεται εκ φύσεως για να χρησιμεύσει ως οπτικό στοιχείο αναφοράς, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να προσδώσει μεγαλύτερη σημασία στην οπτική σύγκριση. Υπερεκτίμησε τη σημασία της φωνητικής συγκρίσεως.

33 Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη κατά τον προσδιορισμό των υπηρεσιών για τις οποίες έκρινε ότι το προγενέστερο σήμα έχαιρε φήμης και, ως εκ τούτου, είχε έντονο διακριτικό χαρακτήρα. Η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι ο έντονος διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος εκτείνεται στις «χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, τις νομισματικές υποθέσεις και τις τραπεζικές υποθέσεις» ούτε τεκμηριώνεται με αποδεικτικά στοιχεία ούτε αιτιολογείται. Το Γενικό Δικαστήριο στήριξε τη διαπίστωση αυτή στη φήμη του προγενέστερου σήματος, μολονότι η φήμη αυτή είχε αποδειχθεί μόνον για περιορισμένο αριθμό υπηρεσιών που προσδιορίζονται από το σήμα αυτό. Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να διαπιστώσει απερίφραστα ότι το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO δεν έπρεπε να στηριχθεί στην απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO στην υπόθεση R 944/2013-4, η οποία αφορούσε τα λεκτικά σήματα των εμπλεκομένων επιχειρήσεων και είχε, επομένως, αντικείμενο διαφορετικό από αυτό της υπό κρίση υποθέσεως.

34 Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να προβεί σε σφαιρική εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως.

35 Συγκεκριμένα, πολλοί κρίσιμοι παράγοντες δεν ελήφθησαν υπόψη. Ειδικότερα, το γεγονός ότι ο βαθμός προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού είναι υψηλός θα έπρεπε, κατά τη CCB, να έχει περιληφθεί στη σφαιρική εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως, δεδομένου ότι το γεγονός αυτό καθιστά λιγότερο πιθανό το ενδεχόμενο να έχει το κοινό ατελή ανάμνηση των αντιπαρατιθέμενων σημείων και να οδηγηθεί σε σύγχυση μεταξύ της προελεύσεως των υπηρεσιών που προσδιορίζει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και της προελεύσεως των υπηρεσιών που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα. Εντούτοις, αντί να λάβει υπόψη το γεγονός αυτό, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στη γενική εκτίμηση ότι το ενδιαφερόμενο κοινό έχει ατελή ανάμνηση των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

36 Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με την υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων, το οποίο εφαρμόζεται στο Γενικό Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού αυτού.

37 Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να αιτιολογήσει τη διαπίστωσή του ότι το προγενέστερο σήμα χαίρει φήμης και, ως εκ τούτου, έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα σε σχέση με τις χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, τις νομισματικές υποθέσεις και τις τραπεζικές υποθέσεις. Δεν παρέσχε

καμία εξήγηση ως προς το πώς τα αποδεικτικά στοιχεία περί της χρήσεως του προγενέστερου σήματος, τα οποία αφορούσαν ειδικώς τις κάρτες πληρωμών, μπορούσαν να δικαιολογήσουν ένα τόσο γενικό συμπέρασμα.

38 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, τον οποίο προβάλλει επικουρικώς, η CCB προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία, πρώτον, μη λαμβάνοντας υπόψη τον εικονιστικό χαρακτήρα των αντιπαρατιθέμενων σημείων, δεύτερον, στηριζόμενο στην απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO στην υπόθεση R 944/2013-4 και, τρίτον, προσδίδοντας στο προγενέστερο σήμα έντονο διακριτικό χαρακτήρα για τις χρηματοπιστωτικές, νομισματικές και τραπεζικές υπηρεσίες.

39 Κατά το EUIPO, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

40 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, παρατηρεί ότι το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO και το Γενικό Δικαστήριο εξέτασαν τη γραφική παράσταση του προγενέστερου σήματος και ότι ορθώς έκριναν ότι, παρά τη σχηματοποίηση του σήματος αυτού, το ενδιαφερόμενο κοινό στη Γαλλία αντιλαμβάνεται το σήμα αυτό ως το ακρωνύμιο «CB».

41 Η αναφορά στη φήμη του προγενέστερου σήματος στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων έγινε μόνον επαλλήλως. Ακόμη και αν η φήμη αυτή είχε πλήρως αγνοηθεί στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, η εκτίμηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται το προγενέστερο σήμα θα εξακολουθούσε να είναι αυτή στην οποία αναφέρθηκε το Γενικό Δικαστήριο.

42 Το EUIPO εκτιμά, εξάλλου, ότι το τμήμα προσφυγών και το Γενικό Δικαστήριο μπορούσαν να λάβουν υπόψη τη φήμη αυτή. Παρατηρεί ότι η εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με μοναδικό γνώμονα τη γραφική παράσταση των σημείων αυτών. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία προκύπτει ότι η σύγκριση των εν λόγω σημείων πρέπει να στηρίζεται στην αντίληψη του κοινού. Επομένως, κάθε στοιχείο ικανό να επηρεάσει την αντίληψη αυτή, όπως η φήμη του προγενέστερου σήματος, είναι κρίσιμο για την εν λόγω σύγκριση.

43 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το EUIPO υποστηρίζει ότι τα περισσότερα από τα επιχειρήματα της CCB σχετικά με τη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων αφορούν τα πραγματικά περιστατικά και είναι, ως εκ τούτου, απαράδεκτα.

44 Παρατηρεί, εξάλλου, ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς διαπίστωσε ότι η σχηματοποίηση του προγενέστερου σήματος δεν είναι αρκούντως εντυπωσιακή ώστε να εμποδίσει το ενδιαφερόμενο κοινό να επικεντρώσει την προσοχή του στην ομάδα γραμμάτων «CB». Επομένως, κακώς η CCB προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι ανέλυσε τα αντιπαρατιθέμενα σημεία ως εάν επρόκειτο για λεκτικά σημεία.

45 Κατά το EUIPO, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, καθόσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά.

46 Το EUIPO υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η CCB στο πλαίσιο του σκέλους αυτού είναι, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμα.

47 Όσον αφορά, ειδικότερα, τις υπηρεσίες που λαμβάνονται υπόψη, το EUIPO εκτιμά ότι δεν είναι αναγκαίο να αποδειχθεί έντονος διακριτικός χαρακτήρας ως προς όλα τα ειδικά στοιχεία μιας ευρείας κατηγορίας προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζει το επίμαχο σήμα.

48 Όσον αφορά το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το EUIPO υποστηρίζει ότι το υψηλό επίπεδο προσοχής του ενδιαφερόμενου κοινού δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να έχει το κοινό αυτό ατελή ανάμνηση των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

49 Κατά το EUIPO, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί.

50 Το EUIPO θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο εξήγησε δεόντως την απόρριψη των επιχειρημάτων της CCB κατά τα οποία δεν είχε αποδειχθεί ότι το προγενέστερο σήμα είχε έντονο διακριτικό χαρακτήρα σε σχέση με τις χρηματοπιστωτικές, νομισματικές και τραπεζικές υποθέσεις.

51 Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε ότι η διαπίστωση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO περί του έντονου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος ήταν επαρκώς τεκμηριωμένη με τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν εν προκειμένω. Επομένως, παρείλκε, μεταξύ άλλων, η εξέταση του ζητήματος αν το εν λόγω τμήμα προσφυγών ορθώς αναφέρθηκε στην απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO στην υπόθεση R 944/2013-4. Συγκεκριμένα, μια τέτοια εξέταση δεν θα μπορούσε να επηρεάσει τη διαπίστωση του έντονου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος.

52 Όσον αφορά, τέλος, τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, το EUIPO εκτιμά ότι η CCB παρέλειψε να διευκρινίσει τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία παραμόρφωσε, κατά την άποψή της, το Γενικό Δικαστήριο και, επίσης, δεν επισήμανε τα συγκεκριμένα χωρία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως από τα οποία προκύπτει προδήλως, κατ' αυτήν, τέτοια παραμόρφωση.

53 Εν πάση περιπτώσει, ο λόγος αυτός αναιρέσεως είναι αβάσιμος. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η CCB, το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέβλεψε τον εικονιστικό χαρακτήρα των αντιπαρατιθέμενων σημείων, αναφέρθηκε μόνον επαλλήλως στην απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO στην υπόθεση R 944/2013-4 και ορθώς έκρινε ότι το προγενέστερο σήμα έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα για το σύνολο των οικείων υπηρεσιών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

54 Σε περίπτωση ανακοπής που στηρίζεται σε προγενέστερο ατομικό σήμα, ο κίνδυνος συγχύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, νοείται ως ο κίνδυνος να σχηματίσει το κοινό την πεποίθηση ότι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που αφορά το σήμα αυτό και τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις. Η ύπαρξη ενός τέτοιου κινδύνου πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων παραγόντων της υπό κρίση περιπτώσεως (απόφαση της 5ης Μαρτίου 2020, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά EUIPO, C-766/18 P, EU:C:2020:170, σκέψεις 63 και 67 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

55 Οι παράγοντες αυτοί περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων και μεταξύ των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζονται με αυτά, καθώς και το εύρος της φήμης και την ένταση του, εγγενούς ή αποκτηθέντος με τη χρήση, διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος (αποφάσεις της 24ης Μαρτίου 2011, Ferrero κατά ΓΕΕΑ, C-552/09 P, EU:C:2011:177, σκέψη 64, και της 4ης Μαρτίου 2020, EUIPO κατά Equivalenza Manufactory, C-328/18 P, EU:C:2020:156, σκέψη 57).

56 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, με το οποίο η CCB προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι εσφαλμένως περιέλαβε τη φήμη και, ως εκ τούτου, τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος στην εκτίμησή του περί της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εξέταση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων συνίσταται σε οπτική, φωνητική και εννοιολογική σύγκριση στηριζόμενη στη συνολική εντύπωση που αφήνουν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη των εγγενών ιδιοτήτων τους, στη μνήμη του ενδιαφερόμενου κοινού (απόφαση της 4ης Μαρτίου 2020, EUIPO κατά Equivalenza Manufactory, C-328/18 P, EU:C:2020:156, σκέψη 71 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), ενώ ο διακριτικός χαρακτήρας του

προγενέστερου σήματος αφορά την ικανότητα του σήματος αυτού να προσδιορίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία έχει καταχωρισθεί ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση και, επομένως, να διακρίνει τα προϊόντα αυτά ή τις υπηρεσίες αυτές από αντίστοιχα προϊόντα ή υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων (πρβλ., όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2018, Birkenstock Sales κατά EUIPO, C-26/17 P, EU:C:2018:714, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

57 Όσον αφορά, ειδικότερα, τη φήμη, πρέπει να υπομνησθεί ότι ένα σήμα χαίρει φήμης όταν είναι γνωστό σε σημαντικό μέρος του κοινού το οποίο αφορούν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που προσδιορίζονται με το σήμα αυτό, σε σημαντικό τμήμα του κρίσιμου εδάφους. Συναφώς, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, το μερίδιο αγοράς που κατέχει το σήμα, η ένταση, η γεωγραφική έκταση και η διάρκεια της χρήσεώς του, καθώς και το μέγεθος των επενδύσεων που έχει πραγματοποιήσει η επιχείρηση για την προβολή του (απόφαση της 28ης Ιουνίου 2018, EUIPO κατά Puma, C-564/16 P, EU:C:2018:509, σκέψεις 55 και 56 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

58 Επομένως, αντιθέτως προς τον παράγοντα της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων, ο παράγοντας της φήμης και του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος δεν συνεπάγεται σύγκριση μεταξύ περισσοτέρων σημείων, αλλά αφορά ένα μόνον σημείο, ήτοι αυτό που ο ανακόπτων καταχώρισε ως σήμα. Δεδομένου ότι οι δύο αυτοί παράγοντες έχουν, συνεπώς, ουσιωδώς διαφορετικό περιεχόμενο, από την εξέταση του ενός εξ αυτών δεν μπορούν να συναχθούν συμπεράσματα σχετικά με τον άλλο. Ακόμη και στην περίπτωση που το προγενέστερο σήμα έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα λόγω της φήμης του, από το γεγονός αυτό δεν είναι δυνατόν να συναχθεί αν και, σε καταφατική περίπτωση, σε ποιο βαθμό το σήμα αυτό είναι οπτικώς, φωνητικώς και εννοιολογικώς παρόμοιο με το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

59 Κατά συνέπεια, είναι νομικώς εσφαλμένο να εκτιμάται η ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων σε συνάρτηση με τη φήμη του προγενέστερου σήματος.

60 Εν προκειμένω, στο τμήμα του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που αφορά την ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 52 και 53 της αποφάσεως αυτής, ότι η φήμη και ο έντονος διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος μπορούν να είναι κρίσιμοι για τον προσδιορισμό του κυρίαρχου στοιχείου στη συνολική εντύπωση που αυτό προκαλεί. Στη σκέψη 54 της εν λόγω αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι, λαμβανομένης υπόψη της φήμης του προγενέστερου σήματος, το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO ορθώς έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα αντιλαμβανόταν το σήμα αυτό ως το λεκτικό στοιχείο που αποτελείται από τη συντομογραφία CB. Κατέληξε, στη σκέψη 58 της ίδιας αποφάσεως, ότι ορθώς το εν λόγω τμήμα προσφυγών έλαβε κυρίως υπόψη αυτό το συστατικό στοιχείο του προγενέστερου σήματος όταν προέβη στη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

61 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, μολονότι ο προσδιορισμός του κυρίαρχου στοιχείου ενός σημείου μπορεί να αποδειχθεί κρίσιμος για τη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων (απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2015, BGW, C-20/14, EU:C:2015:714, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), εντούτοις αυτό δεν σημαίνει ότι η φήμη και η ένταση του διακριτικού χαρακτήρα του σημείου αυτού, που αφορούν το εν λόγω σημείο στο σύνολό του, καθιστούν δυνατό να προσδιοριστεί ποιο συστατικό στοιχείο του εν λόγω σημείου είναι κυρίαρχο κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού.

62 Αντιθέτως, ο κανονισμός 207/2009 δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η φήμη ή ο έντονος διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος μπορεί να οδηγήσει στη διαπίστωση ότι ένα από τα στοιχεία που συνθέτουν το σήμα αυτό κυριαρχεί επί ενός άλλου εκ των στοιχείων του για την εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

63 Στη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η φήμη του προγενέστερου σήματος μπορούσε «να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο γίνονται αντιληπτές οι σχέσεις μεταξύ των διαφόρων στοιχείων» του σήματος αυτού. Η φήμη όμως ενός λεκτικού σήματος

ιδιαιτέρως σχηματοποιημένου, όπως το επίμαχο προγενέστερο σήμα, στηρίζεται ακριβώς στη γνώση, από ένα σημαντικό τμήμα του ενδιαφερόμενου κοινού, του συνόλου τόσο των λεκτικών όσο και των εικονιστικών στοιχείων που συνθέτουν το σήμα αυτό.

64 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO βασίμως συνήγαγε από τη φήμη και τον έντονο διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος ότι το σήμα αυτό θα γινόταν αντιληπτό ως το λεκτικό στοιχείο CB, ότι το εν λόγω λεκτικό στοιχείο ήταν επομένως κυρίαρχο και ότι έπρεπε, με τη σειρά του, να έχει την πρωτεύουσα θέση κατά την εκτίμηση της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημείων, υπέπεσε στην πλάνη περί το δίκαιο που περιγράφεται στη σκέψη 59 της παρούσας αποφάσεως. Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως είναι βάσιμο.

65 Εξάλλου, δεδομένου ότι η φήμη και ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος εξετάστηκαν στις σκέψεις 38 έως 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και εν συνεχεία περιελήφθησαν, στη σκέψη 67 της αποφάσεως αυτής, στη σφαιρική εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως, πρέπει ακόμη να καθορισθεί αν αυτό το τμήμα της εξετάσεως στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στερείται, όπως υποστηρίζει η CCB με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, επαρκούς αιτιολογίας.

66 Ειδικότερα, η CCB προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι, απαντώντας στα επιχειρήματά της που συνοψίζονται στη σκέψη 21 της παρούσας αποφάσεως, διαπίστωσε, χωρίς να παραθέσει επαρκή αιτιολογία για τη διαπίστωση αυτή, ότι το προγενέστερο σήμα έχαιρε φήμης και, επομένως, διέθετε έντονο διακριτικό χαρακτήρα, γενικώς, για τις υπηρεσίες που αφορούν τις «χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, τις νομισματικές υποθέσεις και τις τραπεζικές υποθέσεις».

67 Κατά πάγια νομολογία, από την αιτιολογία αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να προκύπτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους της αποφάσεώς του και στο Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο (απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2016, Klement κατά EUIPO, C-642/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:918, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Το ζήτημα αν η αιτιολογία αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου είναι αντιφατική ή ανεπαρκής αποτελεί νομικό ζήτημα το οποίο μπορεί να προβληθεί κατ' αναίρεση (απόφαση της 4ης Μαρτίου 2020, EUIPO κατά Equivalenza Manufactory, C-328/18 P, EU:C:2020:156, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

68 Στις σκέψεις 39 έως 41 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε, με διεξοδικό σκεπτικό, ότι η εκτίμηση που περιέχεται στην επίδικη απόφαση σχετικά με τη φήμη του προγενέστερου σήματος μπορούσε να εξομοιωθεί με διαπίστωση, εκ μέρους του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, ότι το σήμα αυτό έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα.

69 Εν συνεχεία, επισήμανε σαφώς, στη σκέψη 44 της αποφάσεως αυτής, ότι η CCB, μολονότι δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη φήμης του προγενέστερου σήματος για ορισμένες υπηρεσίες, υποστήριξε ότι η φήμη αυτή δεν μπορούσε να διαπιστωθεί για το σύνολο των υπηρεσιών που προσδιορίζονται από το σήμα αυτό. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 45 της εν λόγω αποφάσεως, ότι, προκειμένου να δοθεί απάντηση στην επιχειρηματολογία αυτή της CCB, έπρεπε να εξετασθεί αν ήταν δικαιολογημένη η εκτίμηση που περιλαμβάνεται κατ' ουσίαν στην επίδικη απόφαση κατά την οποία το προγενέστερο σήμα έχαιρε φήμης για τη γενική κατηγορία των υπηρεσιών που αφορούν «τις χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, τις νομισματικές υποθέσεις και τις τραπεζικές υποθέσεις».

70 Στη σκέψη 46 της ίδιας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η εκτίμηση αυτή δικαιολογείτο δεόντως από τα σημεία 22 έως 24 της επίδικης αποφάσεως, δεδομένου ότι τα στοιχεία που περιέχονταν στα σημεία αυτά απεδείκνυαν τη σημασία και τη φήμη του προγενέστερου σήματος στο πλαίσιο του γαλλικού συστήματος πληρωμών και της διεξαγωγής των συναλλαγών με τραπεζική κάρτα στη Γαλλία.

71 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η CCB ορθώς προβάλλει ότι η σημασία και η φήμη του προγενέστερου σήματος στο πλαίσιο του συστήματος των συναλλαγών με τραπεζική κάρτα επιτρέπουν, βεβαίως, να γίνει αντιληπτό για ποιον λόγο το Γενικό Δικαστήριο θεώρησε ότι το σήμα αυτό έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα για τις υπηρεσίες που αφορούν πληρωμές με τραπεζική κάρτα, αλλά ουδόλως εξηγούν για ποιον λόγο το προγενέστερο σήμα έχει, γενικώς, έντονο διακριτικό χαρακτήρα στον τομέα των χρηματοπιστωτικών, νομισματικών και τραπεζικών υπηρεσιών.

72 Πρέπει να υπομνησθεί, στο πλαίσιο αυτό, ότι ο διακριτικός χαρακτήρας σήματος πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που αυτό αφορά και με την τεκμαιρόμενη αντίληψη των ενδιαφερομένων κύκλων. Επομένως, ο βαθμός του διακριτικού αυτού χαρακτήρα πρέπει να καθορίζεται με βάση, μεταξύ άλλων, το μερίδιο αγοράς που αναλογεί στο οικείο σήμα, την ένταση, τη γεωγραφική έκταση και τη διάρκεια της χρήσεως του σήματος αυτού, καθώς και το ποσοστό των ενδιαφερομένων κύκλων που αναγνωρίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση χάρη στο εν λόγω σήμα (αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, σκέψεις 22 και 23, καθώς και της 19ης Ιουνίου 2014, Oberbank κ.λπ., C-217/13 και C-218/13, EU:C:2014:2012, σκέψεις 39 και 41).

73 Η σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως αναφέρεται σε τέτοια στοιχεία, αλλά αυτά αφορούν το μερίδιο αγοράς που αναλογεί στο προγενέστερο σήμα και την ένταση της χρήσεώς του στη Γαλλία όσον αφορά, ειδικώς, τις υπηρεσίες που καθιστούν δυνατή την πραγματοποίηση συναλλαγών με τραπεζική κάρτα.

74 Όπως διαπίστωσε το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έπρεπε, προκειμένου να καθορισθεί αν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως του κοινού, να εξετασθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος για τις υπηρεσίες που αφορούν τις «χρηματοπιστωτικές υποθέσεις», «τις νομισματικές υποθέσεις» και «τις τραπεζικές υποθέσεις», δεδομένου ότι οι υπηρεσίες αυτές αποτελούν μέρος των υπηρεσιών που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα και είναι, κατά τα λοιπά, κατ' ουσίαν πανομοιότυπες με εκείνες τις οποίες αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.

75 Εν συνεχεία, όμως, το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη στην εξέταση αυτή. Στη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, περιορίστηκε να αναφερθεί στη φήμη της οποίας χαίρει το προγενέστερο σήμα στην συγκεκριμένη υποκατηγορία των υπηρεσιών που παρέχουν τη δυνατότητα πραγματοποιήσεως συναλλαγών με τραπεζική κάρτα. Εξάλλου, στη σκέψη 47 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο απλώς απέρριψε τις επικρίσεις της CCB σχετικά με τη συνεκτίμηση, στην επίδικη απόφαση, της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO στην υπόθεση R 944/2013-4.

76 Όπως προκύπτει, επομένως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει εκτίμηση περί της φήμης και του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος η οποία να έχει δεόντως πραγματοποιηθεί σε συνάρτηση με τις προσδιοριζόμενες από το σήμα αυτό υπηρεσίες σχετικά με τις «χρηματοπιστωτικές υποθέσεις», «τις νομισματικές υποθέσεις» και «τις τραπεζικές υποθέσεις», μολονότι το ευρύτερο αυτό φάσμα υπηρεσιών που προσδιορίζει το εν λόγω σήμα είναι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εκείνο σε συνάρτηση με το οποίο έπρεπε να εκτιμηθεί αν υφίσταται κίνδυνος το κοινό να σχηματίσει την εσφαλμένη πεποίθηση ότι οι υπηρεσίες που προσφέρει η CCB υπό το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση προέρχονται από το Groupement des cartes bancaires ή από συνδεδεμένη επιχείρηση.

77 Επομένως, το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά το οποίο ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος εκτιμήθηκε ορθώς με την επίδικη απόφαση, είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένο. Η πλημμελής αυτή αιτιολογία επηρεάζει επίσης τη σφαιρική εκτίμηση στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο στη

σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως σχετικά με την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως, δεδομένου ότι η σκέψη 67 παραπέμπει, ειδικότερα, στην εν λόγω σκέψη 48. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτός.

78 Λαμβανομένης υπόψη της πλάνης περί το δίκαιο που διαπιστώθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως και της ελλείψεως αιτιολογίας που διαπιστώθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθεί το δεύτερο, το τρίτο και το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως ούτε ο τρίτος λόγος αναιρέσεως.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

79 Όπως προκύπτει από το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εάν η αναίρεση κριθεί βάσιμη, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση.

80 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο διαθέτει τα στοιχεία που απαιτούνται ώστε να αποφανθεί οριστικώς επί της προσφυγής.

81 Όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 55 και 72 της παρούσας αποφάσεως, ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για τη σφαιρική εκτίμηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως και πρέπει να καθορίζεται σε συνάρτηση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που αφορά το σήμα αυτό και με την τεκμαιρόμενη αντίληψη των ενδιαφερομένων κύκλων.

82 Όσον αφορά τον παράγοντα αυτόν, το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO περιορίστηκε, στα σημεία 22 έως 25 της επίδικης αποφάσεως, στη διαπίστωση ότι το προγενέστερο σήμα έχαιρε φήμης στη Γαλλία στον τομέα των υπηρεσιών που καθιστούν δυνατή την πραγματοποίηση συναλλαγών με τραπεζική κάρτα. Παρά το σαφώς ευρύτερο περιεχόμενο των υπηρεσιών που προσδιορίζει το προγενέστερο σήμα, το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO παρέλειψε να εξετάσει τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος αυτού λαμβάνοντας υπόψη, γενικότερα, τις υπηρεσίες που αυτό προσδιορίζει.

83 Εξάλλου, από το σημείο 30 της επίδικης αποφάσεως προκύπτει ότι το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO στηρίχθηκε στη φήμη του προγενέστερου σήματος για να εκτιμήσει την ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων. Για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 58 και 59 της παρούσας αποφάσεως, η προσέγγιση αυτή είναι εσφαλμένη.

84 Επομένως, είναι βάσιμη η επιχειρηματολογία που προέβαλε η CCB ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στο πλαίσιο του λόγου ακυρώσεως περί παραβάσεως του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, κατά την οποία το πρώτο τμήμα προσφυγών του EUIPO εκτίμησε εσφαλμένως την ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων και παρέλειψε να προσδιορίσει προσηκόντως τις υπηρεσίες υπό το πρίσμα των οποίων έπρεπε να εξετασθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι αυτός ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός, η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

85 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αυτό αποφαίνεται επί των εξόδων.

86 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ως άνω Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του εν λόγω Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

87 Εξάλλου, κατά το άρθρο 184, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αναίρεση δεν ασκήθηκε από παρεμβαίνοντα πρωτοδίκως, αυτός μπορεί να καταδικαστεί στα έξοδα της αναιρετικής δίκης μόνον αν έλαβε μέρος στην ενώπιον του Δικαστηρίου έγγραφη ή προφορική διαδικασία.

88 Εν προκειμένω, το Groupement des cartes bancaires, το οποίο ήταν παρεμβαίνον πρωτοδίκως, κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου υπόμνημα ανταπαντήσεως προκειμένου να απαντήσει, συγχρόνως, στην αίτηση αναιρέσεως και στο υπόμνημα απαντήσεως της CCB. Εντούτοις, το υπόμνημα αυτό ανταπαντήσεως, του οποίου δεν προηγήθηκε υπόμνημα αντικρούσεως εκ μέρους του Groupement des cartes bancaires, χαρακτηρίστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 175 του Κανονισμού Διαδικασίας, κατά το οποίο το υπόμνημα ανταπαντήσεως έχει ως αντικείμενο τη συμπλήρωση του υπομνήματος αντικρούσεως, ως έγγραφο μη προβλεπόμενο από τον κανονισμό αυτόν και, κατά συνέπεια, δεν περιελήφθη στη δικογραφία.

89 Επομένως, μολονότι το Groupement des cartes bancaires πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν έλαβε μέρος στην ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας, πρέπει, αντιθέτως, το Δικαστήριο να αποφανθεί, σε σχέση με τον διάδικο αυτόν, επί των δικαστικών εξόδων της πρωτοβάθμιας δίκης. Πράγματι, δεδομένου ότι το Δικαστήριο αποφαίνεται οριστικώς επί της διαφοράς αποφαινόμενο επί της προσφυγής, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επίσης και επί των δικαστικών εξόδων της πρωτοβάθμιας δίκης.

90 Δεδομένου ότι η CCB δικαιώθηκε τόσο στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας όσο και στο πλαίσιο της προσφυγής και δεδομένου ότι ζήτησε να καταδικαστούν το EUIPO και το Groupement des cartes bancaires στα δικαστικά έξοδα, το EUIPO πρέπει, βάσει των προεκτεθέντων, να καταδικασθεί να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του στο πλαίσιο τόσο της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας όσο και της πρωτοβάθμιας δίκης, το σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η CCB στο πλαίσιο της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας και το ήμισυ των εξόδων στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας δίκης. Το Groupement des cartes bancaires φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η CCB στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας δίκης.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) αποφασίζει:

1) **Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Δεκεμβρίου 2018, China Construction Bank κατά EUIPO – Groupement des cartes bancaires (CCB) (T-665/17, EU:T:2018:879).**

2) **Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 14ης Ιουνίου 2017 (υπόθεση R 2265/2016-1).**

3) **Το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η China Construction Bank Corp. στο πλαίσιο της παρούσας αναιρετικής διαδικασίας και το ήμισυ των εξόδων στα οποία αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας δίκης.**

4) **Το Groupement des cartes bancaires φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η China Construction Bank Corp. στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας δίκης.**

(υπογραφές)